

Krisberedskapsplan för Eldsberga innebandyklubb

Viktiga telefonnummer

- Larm 112 (ambulans, polis, brand).
- Länssjukhuset Halmstad, växel tel.131000, begär akuten.
- Närpolis, ej brådskande, tel.11414
- Krisgrupp (styrelse EIBK). Kontakta ordförande.
- Jourhavande präst i kommunen, tel 112.

Innehåll

Krisberedskapsplan för Eldsberga innebandyklubb	1
Krisplan	2
Krisgrupp	2
Förebyggande åtgärder	2
Ledarpärm	2
Krisgruppens ansvarsfördelning	2
Krisgruppen - möte om vad som hänt:	3
Krisgruppen beslutar:	3
Viktiga telefonnummer!	4
OM KRISEN KOMMER... ..	4
Olycka eller dödsfall	5
Förhållningssätt efter olycka/dödsfall	6
Stötta anhöriga och andra	7
Efterbearbetning	7
Minnesstund	7
Utvärdering	7
Krisreaktioner	7
Övriga allvarliga händelser	8
Massmediekontakter	10
Resrutiner	11
INCIDENTRAPPORT	13

Krisplan

- Krisplanens syfte är att
- skapa en krismedveten beredskap inför oväntade allvarliga händelser för att minimera risken för kaos och fler olyckor.
- omhänderta dem som drabbats av olyckor eller andra allvarliga händelser så effektivt och välvilligt som möjligt.
- motverka stress för inblandade.
- stödja föreningens krisgrupp och dess resurspersoner i arbetet med att hjälpa medlemmar/ledare/föräldrar.

Krisgrupp

- Krisgruppen måste snabbt kunna samla de resurspersoner som situationen kräver.
- Vid olyckor är det viktigt att besluta om åtgärder i samråd med de närmast berörda.
- Kontakterna med massmedia bör skötas av en person för att minimera risken för motstridiga och vilseledande uppgifter.

Förebyggande åtgärder

- Inventera olycksrisker i den löpande verksamheten och vid nya arrangemang.
- Kontrollera skyddsanordningar, sjukvårdsväskor och säkerhetsföreskrifter vid arrangemang.
- Informera samtliga inblandade ledare och vid behov aktiva om nödutgångar, säkerhetsföreskrifter och skyddsanordningar vid arrangemang.
- Informera publik om nödutgångar, säkerhetsanordningar och föreskrifter.

Ledarpärm

Varje ledare i EIBK skall ha en pärm med klubbens olika policydokument, deltagarlistor för sitt lag samt denna krisplan. I pärmen skall även finnas resepaper som skall fyllas i vid resor med laget. Dessutom skall informationen finnas lätt tillgänglig på Eldsberga IBKs hemsida och den skall uppdateras löpande.

Krisgruppens ansvarsfördelning

Den i krisgruppen som blir kontaktad ansvarar för telefonkedja till övriga i gruppen för att sammankalla till möte.

Följande ansvarsområden utdelas varje gång gruppen sammankallas:

Chef:

Leder verksamheten inom gruppen:

- Ansvarar för fördelning av ansvarsområden som kan behövas beroende på vad som hänt.
- Ser till att alla inom krisgruppen skriver kronologisk logg över sina åtgärder.
- Kallar in yttre resurser vid behov.

Informatör/Sekreterare:

Sammanställer händelseförlopp fortlöpande, skriver protokoll vid alla möten. Ansvarar för att skriftligen informera följande:

- styrelsen
- klubbens medlemmar/föräldrar/ledare
- hemsidan, via kansliet

Massmediekontakter:

Sköter alla kontakter med tidningar, radio, TV, nyhetsbyråer mm. Se vidare avsnittet om massmediekontakter s.13.

Informatör och massmediekontakter kan skötas av en och samma person. (Om en kris blir utdragen är det dock omöjligt att dessa kontakter sköts av en och samma person. Utse i så fall två till tre personer som kan avlösa varandra. Detta kräver att de inblandade hela tiden delger varandra skeendet.)

Psykosocialt ansvarig:

- Planerar hur vi bäst kan stötta de som drabbats av händelsen.
- Beslutar om eventuella vidare kontakter med anhöriga samt om eventuella hembesök.

Administratör:

Denna person ansvarar för att telefonlistor och e-postadresser för inblandade personer hålls uppdaterade.

Krisgruppen - möte om vad som hänt:

Samla krisgruppen och börja mötet med att fastställa vad som säkert kan konstateras har hänt.

- Skriv protokoll vid mötet.
- Starta en journal över alla händelser och insatser.
- Utvärdera och följ kontinuerligt upp insatserna.
- Informera öppet, sakligt och tydligt.
- Vid olyckor kontaktas polisen som har informationsansvar gentemot allmänheten.
- För att undvika onödiga spekulationer bör övriga ledare informeras om det inträffade så snabbt som möjligt.

Krisgruppen beslutar:

- Vem eller vilka skall informeras?
- Vem eller vilka skall informera?
- När skall informationen ske?
- Vad skall man informera om?
- Hur skall man informera?
- Vilka åtgärder krävs?

- Tid för uppföljning?

Viktiga telefonnummer!

Telefonkedja EIBK

- | | | |
|-----------------|------------------------|------------|
| 1. Ordförande: | Hampus befrits | 0736461246 |
| 2. Kassör: | Therese Persson | |
| 3. Sekreterare: | Johan Måttgård | |
| 4. Ledamot: | Anna-Maria Bielenstein | |
| 5. Ledamot: | Jimmy Luhanka | |
| 6. Ledamot: | Ulf Fogelström | |
| 7. Ledamot: | | |

Övriga telefonnummer

- Larm 112 (ambulans, polis, brand).
- Länssjukhuset Halmstad, växel tel.131000, begär akuten.
- Närpolis, ej brådskande, tel.11414
- Krisgrupp (styrelse EIBK). Kontakta ordförande.
- Jourhavande präst i kommunen, tel 112.
- Eldsberga församlings präster:
 - Lars Franzén, tel arb:42557, mobil: 0702118159
 - Henrik Wagersten, tel arb:40516, mobil: 0736161514
- Skyddsnetet - ett nätverk som består av ett tjugotal myndigheter och organisationer som alla arbetar med skyddsfrågor och som samordnas av Räddningsverket, www.skyddsnetet.nu
- Röda Korset, tel: 0771-900800
- Bris, www.bris.se tel. 0200-230230
- Rädde barnen, www.rb.se tel. 035-157545
- Rädde barnets föräldratelefon tel. 020-786786

Posomgruppen i kommunen.

Posom står för psykiskt och socialt omhändertagande, som kommunen skall tillhandahålla enligt socialtjänstlagen. Gruppen är sammansatt av personal från skolan, primärvården, kyrkan, socialtjänsten, polisen och räddningstjänsten. Vid större olyckor skall ditt akutsjukhus, enligt hälso- och sjukvårdslagen, aktivera sin PKL - grupp. PKL står för psykotraumatisk katastrofledning omhändertagande, som kommunen skall tillhandahålla enligt socialtjänstlagen.

OM KRISEN KOMMER...

Svårare olycka eller dödsfall, Akut insats

- En person ansvarar för arbetsfördelning och utser:
- En eller två personer som tar hand om den skadade (välj dem med mest vårdkunskap). Lämna inte den skadade ensam!
- En person larmar och möter även uttryckningen.
- Den som bäst känner den drabbade följer med i ambulansen.
- Lämplig person tar hand om de övriga i gruppen, som varit vittne till olyckan.

- Lämna deltagareförteckningen till räddningspersonalen.
- Hur många är skadade och hur allvarliga är skadorna?
- När hände det?
- En tar hand om massmedia och polis.
- Informera krisgruppen hemma enligt telefonkedjan.

När du larmar 112

Följande uppgifter ska lämnas när du larmar 112:

- Vem är du som ringer och vilket telefonnummer ringer du från?
- Vad har hänt?
- Var har det hänt, d v s vart ska räddningspersonal bege sig?
- Om platsen är svår att hitta för räddningspersonalen:
- Var kan du möta dem och visa vägen?

Olycka eller dödsfall

- Insatser efter olycka eller dödsfall
- Informera krisgruppen om vad som hänt.
- Vid olycka: kontakta anhöriga, ledare, förbund och eventuella motståndare.
- Kontrollera om medlemmen har syskon i klubben. I så fall är det extra viktigt att informera ledaren till syskonet.
- Vid dödsfall är det polis eller sjukvården som ska kontakta närmast anhörig. Kontakta anhöriga när det är bekräftat att de har fått dödsbudet.
- Skicka inte hem deltagarna! Samla istället gruppen på en plats där ni får vara ifred (till exempel i klubblokalen) och informera så uttömmande som möjligt om vad som har hänt.
- Ibland kan det vara bra att bjuda in polisen eller andra personer som kan ge barnen/ungdomarna direktinformation.
- Informera sakligt om vad som har hänt. Spekulera aldrig om händelsen och dess orsaksförlopp.
- Ge god tid för frågor och samtal. Ge alla som vill en möjlighet att komma till tals.
- Förvänta dig inte att alla ska reagera på samma sätt. Var tolerant.
- Förbered deltagarna på att det är vanligt och normalt med reaktioner efteråt. Reaktionerna varierar från person till person.
- Tänk på att många som inte verkar reagera omedelbart kan drabbas av reaktioner senare.
- Uppmana dem att berätta för sina föräldrar/anhöriga vad som hänt så att de kan förstå eventuella efterreaktioner. Uppmana dem att tala om händelsen med anhöriga.
- Ordna dryck och förtäring.
- Följ de drabbade hem, låt inte drabbade köra bil.
- Om det är övernattning: kalla till återsamling direkt på morgonen dagen därpå.
- Krisgruppen sammankallas till möte. Om händelsen kan ha intresse för massmedia sköter den massmedieansvarige i krisgruppen kontakt med pressen. Alla hänvisar till denna person.
- Krisgruppens chef ansvarar för att samtliga föräldrar/vårdnadshavare i laget underrättas.

- Den drabbade familjen måste hållas kontakt med (för samtycke). Krisgruppen utser den person som ska ta kontakt med hemmet. (Vid dödsfall underrättar alltid polisen de anhöriga).
- Det berörda laget underrättas och stämmer träff i klubblokal. Tänder ljus och samtalar om vad som hänt. Diskutera behovet av präst eller annan andlig ledare.
- Ställ in träning men samlas istället för att bearbeta händelsen.
- Låt sådant som påminner om en som har avlidit vara orört för en tid framåt. Stoppa inte undan föremål i tron att de ökar sorgearbetet – resultatet kan bli det motsatta.
- Ritualer är viktiga i sorgearbetet.
- Stöd stödjarna; allvarliga händelser kan ta hårt på krafterna. För Krisgrupp och ledare: Glöm inte att ta hand om er själva!
- Vid dödsfall utomlands ska UD kontaktas; ta även hjälp av svensk ambassad om sådan finns i närheten.

Förhållningssätt efter olycka/dödsfall

- Stöd människors egna läkningsresurser. Försök aldrig ge tillbaka det som är förlorat. Låt individen fritt uttrycka sina känslor.
- Lämna inte den drabbade ensam under den akuta krisen (få personer)
- Försök inte trösta. Ord som "Det är inte så farligt" blir till hån i den här situationen. Det här är kanske det farligaste och värsta som kunde hända för den drabbade. Hjälp anhöriga att sörja istället för att trösta.
- Var nära och närvarande. Visa att ni ställer upp, att ni finns, att ni deltar. Våga visa er egen sorg och bestörtning.
- Lyssna aktivt. Det finns inga, aldrig så välmenande råd som hjälper. Men lyssna, ta in och bekräfta känslan. Var delaktig.
- Acceptera vrede och aggression under förutsättning att det inte orsakar ytterligare skada. Var beredd på starka känslor och även anklagelser.
- Sök kroppskontakt. När man inget kan säga räcker det långt med att hålla en hand eller kramas.
- Var inte rädd för gråten; den är kroppens eget sätt att uttrycka en stark känsla. Håller man tillbaka den stoppar man också känslan och då dyker den upp senare, ibland efter många år.
- Hjälp med orden. Fråga försiktigt hur det var, vad som hände, hur det kändes. Ett sätt att få ur sig något av sorgen är att klä den i ord. Samtidigt är det första steget av en bearbetning som senare kan hjälpa en person vidare.
- Svik inte. Se till att ni finns kvar. Lämna ert telefonnummer och visa att ni när som helst är beredda att fortsätta samtalet.
- Återkom. En stor sorg är inte klar med ett samtal. Ta själv ansvaret för att höra efter de drabbade mår; är de passiva, rent av i chocktillstånd; det räcker inte med ett telefonsamtal för att ta reda på detta. Träffa de drabbade..
- Ge det tid. När den sörjande för elfte gången berättar samma sak är han/hon inte hjälpt av att höra: "Det där har jag redan hört." En del av bearbetningen består av att "älta" det som har skett. När det är klart upphör upprepningen och den drabbade kan gå vidare i sorgearbetet.
- Var dig själv. Försök inte vara psykolog, kurator eller präst. Det som behövs är i första hand medmänsklighet, medkänsla och omsorg.
- Försök skaffa eget stöd så att hjälpen inte blir för betungande för dig själv.

Stötta anhöriga och andra

- Försök att snabbt vara på plats och stötta anhöriga i hemmet alternativt hjälp till att finna annan anhörig som kan göra detta. Vid dödsolycka måste detta ske efter att polis har underrättat de drabbade.
- Var en bra lyssnare – se ovan om ”Förhållningsätt”.
- Vid behov kontakta/berätta för andra anhöriga (om den drabbade inte orkar själv).
- Avlasta de anhöriga mot massmedia och andra personer.
- Hjälp till att kontakta myndigheter.
- Bistå med småsaker (handla, ringa arbetsplatsen o s v – minsta åtgärd kan vara för jobbigt för den drabbade).
- Vilka övriga behöver stöd: vänner, klubbledare/-medlemmar?

Efterbearbetning

- Håll kontakten inom gruppen, både aktiva och ledare.
- Håll koll på varandra; en person som inte hör av sig kanske har klarat krisen bra, men ”frånvaron/tystnaden” kan också bero på djup kris som orsakar apati.
- Stötta varandra.
- Håll kontakten med anhöriga.
- Diskutera insatserna med inblandade och notera nya åtgärder.

Minnesstund

Fundera på vilka som ska bjudas in och vad som förväntas? I allmänhet behövs en avskild plats, där man kan spela lugn musik och tända ljus. Själva olycksplatsen utgör ofta mötesplatsen, men tänk då på att det kan vara utomhus och svårt att skapa avskildhet. Anlita gärna en präst eller annan andlig ledare för att leda minnesstunden. De kan också bistå med råd och anvisningar för mötet, även om de inte medverkar. Beakta behovet av rätt andlig ledare beroende på religion.

Utvärdering

Ett par veckor efter att krisen/olyckan är över utvärderar krisgruppen insatserna. Låt någon intervjua ett antal inblandade personer i förväg. Gå igenom journalen och sammanfatta händelserna. Värdera insatserna. Gå igenom intervjuerna. Diskutera hur krisplanen fungerade, saknades något? Revidera vid behov krisplanen. Kontrollera att uppföljningssamtal och stödinsatser fungerar.

Krisreaktioner

När man utsätts för en mycket svår påfrestning, en traumatisk händelse, är det vanligt och helt normalt att reagera med en s k psykisk kris. En psykisk kris tar olika lång tid för olika personer att komma igenom, men det är en övergående process. Inom kris- och katastrofpsykologin har man på senare år delat upp reaktionerna i akuta reaktioner och efterverkningar

Akuta reaktioner:

Chockreaktioner kan variera i tid från ett ögonblick upp till några dagar efter händelsen. De kännetecknas av ett förändrat tillstånd av medvetande – både det som hänt och det som händer tycks överkligt. Man värjer sig mot att ta in det som hänt i medvetandet. Andra vanliga reaktioner är obeslutsamhet, ilska, förvirring och gråt. Kroppsliga symtom kan vara yrsel, illamående och

hjärtklappning. Ofta förvrängs minnesbilden och tidsuppfattningen. Kontakten med omgivningen kan försvåras.

Efterverkningar

kan komma omedelbart efter chocken men också fördröjas väsentligt. De kan dyka upp flera veckor eller månader efter den traumatiska händelsen. Ofta tonar efterreaktionerna ut efter tre till fyra veckor – under förutsättning att man har fått möjlighet att bearbeta händelsen.

Exempel på vanliga efterverkningar:

- Påträngande minnen av händelsen
- Insomningssvårigheter, sömnrubbnings, mardrömmar
- Minnes- och koncentrationssvårigheter
- Trötthet, nedstämdhet, depression, ångest
- Skuld- och skamkänslor
- Fobiska reaktioner (vågar t ex inte åka buss efter bussolycka)
- Återupplevelse av tidigare traumatiska händelser
- Förhöjd vaksamhet, ständig alarmberedskap
- Stark vrede, överspändhet
- Ändrade livsvärderingar
- Störningar i arbets-, vänskaps-, och familjerelationer
- Kroppsliga stressreaktioner som hjärtklappning, huvudvärk, magont, yrsel, svettningar.

Övriga allvarliga händelser

Polisförhör

Polisen har ansvaret att utreda om ett brott har begåtts vid olyckor, rån och överfall. Kom ihåg att ett brott inte behöver vara uppsåtligt utan handla om till exempel bristande säkerhetsrutiner. Om en olycka inträffar i arbetet kan även frågan om arbetsskada uppkomma. Dessutom har polisen informationsansvar gentemot allmänheten när en allvarlig olycka har inträffat. Att vara vittne till en allvarlig olycka är oftast en stor påfrestning. Den som blir kallad till förhör har rätt att ta med sig en person som stöd under förhöret. Stödpersonen bör vara någon som inte själv kan komma att förhöras i utredningen. En god regel är att alltid ha med en stödperson, helst en jurist. Innan förhöret inleds är polisen skyldig att uppge varför den kallade förhörs, och om hon/han är vittne eller misstänkt för ett brott. Istället för att låta sig förhöras direkt på olycksplatsen är det bättre att polisen får återkomma när upprörda känslor, kanske till och med chocken, har lagt sig; då är förutsättningar bättre för att ge en korrekt beskrivning av händelseförloppet. Vid förhöret bör man svara sakligt och utförligt på polisens frågor. Undanhåll inga relevanta uppgifter och undvik att spekulera i en eventuell skuldfråga, även om man känner sig medskyldig till det inträffade.

När en medlem blir allvarligt sjuk:

Om en medlem insjuknar i en allvarlig sjukdom får man oftast reda på detta genom föräldrarna. Man bör då fråga om man får berätta om barnets sjukdom för barnets lagkamrater. Utan tillstånd från föräldrarna bör man ej berätta om vilken sjukdom barnet har, utan bara berätta att barnet kommer att vara frånvarande en längre tid från träningar/matcher.

Handlingsplan:

1. Informera laget efter tillåtelse av föräldrarna.

2. Viktigt att hålla kontakt med barnet/ungdomen som hamnar på sjukhus så att han/hon inte förlorar kontakt med vardagslivet. Ring upp och visa att vi bryr oss i föreningen.

Våld/hot mellan barn/ungdom:

Ta det lugnt - skaffa överblick!

- Försök stoppa bråket. Ta hjälp av någon annan vuxen.
- Den våldsamme tas genast ur situationen till enskilt eller lugnt ställe.
- Någon vuxen tar hand om den som blivit utsatt.
- Kontakta föräldrar till inblandade.
- Vid behov görs en polisanmälan.
- Informera krisgruppen eller ordförande.
- Skriv en incidentrapport. (Bra att ha om det händer vid fler tillfällen).

Våld/hot mot ledare/tränare:

Ta det lugnt och skaffa överblick!

- Samtala lugnt och försök avstyra och stoppa barnet/ungdomen.
- Ta hjälp av annan vuxen.
- Informera krisgruppen eller ordförande.
- Kontakta föräldrarna till den som hotat.
- Vid behov görs en polisanmälan.
- Skriv en incidentrapport. (Bra att ha om det händer vid fler tillfällen).

När ett barn/ungdom försvinner:

- Notera klockslag vid försvinnandet.
- Leta efter barnet. Markera ut var ni varit och letat.
- Samla ihop övriga laget eller andra som kan hjälpa till att leta.
- Någon går tillbaka till det ställe barnet/ungdomen sågs senast.
- Ropa på barnet, men inte från flera olika håll.
- Om barnet/ungdomen inte hittas.: RING 112
 - Uppge klockslag vid försvinnandet.
 - Beskriv vad barnet hade på sig.
- Kontakta föräldrar.
- Ring Krisgrupp och informera om vad som hänt.
- Krisgrupp fattar beslut.
- Ha en kontinuerlig kontakt med berörda.
- När barnet hittats: Glöm ej att meddela berörda.
- Om intresse finns hos media har endast ordförande eller utsedd person av ordförande kontakt med pressen.

Profiler vid barns försvinnande:

0-3 år

- Förstår inte att de är försvunna, "de vuxna är försvunna" enligt barnen.
- Går planlöst omkring och gråter och skriker.
- Söker till sist skydd på en mörk och trång plats och somnar.

- Tunnelseende och hörande, kanske inte hör när vi ropar.
- Kan flytta sig ca 2 km/h i tillsynes svår terräng, 6-7km/dygn.
- Tänk på att ropa från ett håll och gärna från en plats.

3-6år

- Förstår att de är vilse.
- Tidsuppfattning ej ännu utvecklat.
- Fortfarande tunnelseende och hörande.
- Vill ställa allt tillrätta vilket kan få dem att utsätta sig för fara.
- Barnen använder fantasi för att bearbeta rädsla, vilket kan ställa till värre bekymmer.
- Gömmer sig så att de har ”koll på läget” gärna högt. De vill se men inte synas.
- Kan flytta sig 2-3 km/h beroende på terräng så länge det inte är mörkt.

6-12 år

- Hittar bra i sina hemtrakter.
- Blir lätt desorienterade om de vistas på annan ort.
- Kan vara försvunna för att undgå ”straff”.
- Inte självklart att de svarar på anrop.
- Kan flytta sig mer än 3 km/h så länge det inte är mörkt. Rädsla för mörker är vanligt i denna ålder.

Massmediekontakter

I en kris sätts organisationen på stora prov. Det kan kännas ovidkommande och oviktigt att i en svår stund behöva tänka på massmedierna. Kom då ihåg att ni som ansvarar för klubben är språkrör för er organisation. Att inte bry sig om massmedierna i en kris kan ge utrymme för spekulationer som försvårar situationen. Ni har också ett ansvar för organisationens trovärdighet. Kom ihåg att det finns ett ömsesidigt beroende mellan er och journalisterna. Respektera journalisterna och inse att de har sin roller. Ett dödfall är det värsta som kan drabba de inblandade, men för en klubb kan andra saker vara värre ur ett massmedieperspektiv. Det kan låta krasst, men en förening lever vidare efter till exempel en ledares död. Däremot kan en ledare som förgriper sig på barn vara rent förödande för en klubb. Det förtroende som har byggts upp raserar på snabbt och det är mycket svårt att vinna tillbaka det. Därför är det mycket viktigt att även förbereda sin organisation på vilka händelser som kan drabba den ur ett massmedialt perspektiv.

Generella råd

- Informera – propagera inte.
- Spekulera aldrig – tala bara om fakta.
- Erkänn det uppenbara, erkänn det negativa – det skapar förtroende. Berätta vad ni gör för att lösa problemet eller andra aktuella åtgärder.
- Fatta dig kort.
- Vill du inte besvara en fråga – förklara varför. Säg aldrig: ”inga kommentarer”.
- Sätt in händelsen i ett perspektiv – till exempel: ”Detta är allvarligt, men kom ihåg att varje dag tränar och tävlar tusentals aktiva i vår gren och det är mycket sällsynt med denna typ av olyckor i vår idrott.”

- Diskutera med jämna mellanrum tänkbara kriser ur ett massmedieperspektiv. Identifiera tänkbara frågor och kom överens om svaren. På så sätt skapas en god beredskap när krisen slår till.

När journalisten ringer

Fråga efter källan om det rör sig om en olycka eller ett dödsfall om journalistens uppgift är en nyhet för dig; uttala dig inte förrän du själv har haft möjlighet att kontrollera uppgiften om den inte kan uppges. Skaffa respit. Även om du "vet" vad du skall säga är det en god regel att be att få ringa upp om journalisten om fem-tio minuter. Fundera under tiden över och ordna:

- Vad vill journalisten och är du rätt person att intervjua? Ska du samråda med någon annan?
- Vad vill du få ut: fakta, budskap, argument.
- Skriv stolpar och ha fakta tillgängliga. Undvik fackspråk.
- Tänk på att radio- eller teveintervjuer oftast bara är en och en halv minut. Förbered dig på att hinna säga det viktigaste.

Berätta för journalisten om

- Kunskap hos inblandade – erfarenhet, säkerhetsutbildning etc.
- Säkerhetsrutiner och personlig säkerhetsutrustning om sådan finns.
- Anläggningens övriga säkerhet.
- Gärna något om tidigare incidenter/olyckor av liknande slag och lärdomar av dessa.
- Ange kontaktpersoner med telefonnummer (helst mobilnummer)

Fyra frågor från journalisten

1. Händelseförloppet – lämna inte ut namn, kontakta anhöriga först.
2. Orsak och skuld – var försiktig, felaktiga slutsatser kritiserar i efterhand.
3. Säkerhet – hur var säkerheten tillgodosedd i det aktuella fallet?
4. Konsekvenser av olyckan – "Kommer ni att stoppa dessa moment?", "Kommer ni att höja åldern för att få delta i ...?" "Är det inte dags att ändra reglerna nu?"

Reserutiner

- För varje lag skall det finnas en färdig blankett med alla lagmedlemmar inkl deras vårdnadshavares telefon/mobilnummer.
- Blanketten skall fyllas i i två ex och läggas i två olika bilar under resan.
- Utse en ansvarig ledare som har mobiltelefon. Numret skall finnas på reseblanketten - meddelas deltagarna.
- Utse hemmaansvarig – meddela inblandade telefon och mobiltelefon.
- Resplan skall fyllas i – färdstätt, färdväg och beräknad tid för avresa, ankomst och hemkomst.
- Ange ev. bussbolag, bussförare, privatbilar, privatförare (mobilnummer).
- Om minibussar används – tänk på att de som kör skall ha kompetens för dem!
- På blanketten skall helst finnas uppgifter om eventuella sjukdomar samt svårare allergier.
- Minst ett exemplar av deltagarförteckning förvaras i klubblokalen så att styrelse/krisgrupp kan hitta den.
- Meddela förändringar i program och deltagarförteckning till den hemmansvarige.

- Uppdatera deltagarförteckningen med jämna mellanrum så att t.ex. telefonnummer är aktuella.

INCIDENTRAPPORT

Datum för incidenten _____

Inblandade _____

Händelseförlopp _____

Åtgärd _____

Vilka är underrättade _____

Halmstad den/.....20 _____

Underskrift _____